

[Veistrup.]

dan Forholdene økonomisk ligger rundt omkring. Jeg føler mig overbevist om, at der vil fremkomme adskillige Henstillinger eller Ansøgninger ogsaa fra det mindre Landbrug om at faa Henstand med Skattebetalingen for kortere eller længere Tid, og naar en Skatteyder anmoder Kommunalbestyrelsen om at faa Henstand paa Grund af vanskelige økonomiske Forhold, saa forekommer det mig urimeligt, at Kommunalbestyrelsen, som dog er stærkt interesseret i at faa Skatterne ind, og som — det gælder i hvert Tilfælde ude paa Landet — kender hver enkelt Skatteyder ud og ind, kender hans Evne til at betale sin Skat, ikke skulde have Lov til at give Henstand til den paa-gældende, som maaske gerne vil betale, men savner Evnen dertil paa det givne Tidspunkt. Det forekommer mig urimeligt, at man skal sige: du kan nok faa Henstand, men samtidig berøver vi dig dine kommunale borgerlige Rettigheder. Jeg vil i saa Henseende slutte mig til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, og spørge det overvejende og regulerende Ting, om man virkelig tror, det vil være heldigt at gaa til saadanne Foranstaltninger. Jeg finder ogsaa, det er et saa stærkt Indgreb i det kommunale Selvstyre, at vi ikke længe har set noget tilsvarende. Naar en Mand beder om Henstand med sin Skat, ikke fordi Villien til at betale den mangler, men fordi Evnen svigter ham, synes det mig urimeligt, at man skal sige til ham: det bryder vi os ikke om, du skal betale din Skat, og kan du ikke det, mister du dine borgerlige Rettigheder.

Saa meget om det første Ændringsforslag. Jeg har dernæst tilladt mig paa egen Haand at stille et Ændringsforslag under Nr. 3, som i og for sig ikke berører det principielle i det Lovforslag, der foreligger for os. Det gaar ganske simpelt ud paa, at man giver Folk Mulighed for at afgive deres Stemme, naar de har Valgret. Saaledes som Erhvervslivet former sig herhjemme, er der Masser af Mennesker, som har overmaade svært ved at komme til Valgstedet netop den Dag, Valget finder Sted. Ingen kan være blind for, at der er Masser af Erhverv, som vanskeliggør Stemmeafgivningen, og vi ønsker at give de Mennesker, der ikke kan komme til Valgstedet, Lejlighed til at stemme paa anden Maade. Jeg nævner i saa Henseende en Kategori af erhvervsdrivende som Fiskerne. Det er blevet oplyst for mig, at der her i Landet findes mellem 18 000 og 20 000, der driver selvstændigt Erhverv ved Fiskeri, og det forekommer mig, at naar det er Vejrtid til at

gaa ud paa Søen og drive Fiskeri, kan man ikke, navnlig hvis Vejrforholdene maaske flere Dage i Forvejen har forhindret det, sige til disse Mennesker, selv om de har aldrig saa stærk kommunalpolitisk Interesse: Ja, det er meget godt, at I har kommunal Valgret, men I kan ikke komme til at udøve den, for I kan kun udøve den paa det og det bestemte Sted, og vi vil ikke give jer Lejlighed til at gøre det paa anden Maade. Jeg beder bemærket, at hverken Kommunalbestyrelsen eller andre vil faa nogen som helst Ulejlighed af Ordningen; man skal kun sige til dem, der ikke kan komme til Valgstedet paa Valgdagen: I kan aflevere Stemmeseddelen, medens I er hjemme, for saa vidt I har saa megen kommunalpolitisk Interesse, at I ønsker at aflevere den. Det drejer sig altsaa blot om Personer, der paa Grund af Erhverv, Sygdom eller Tjeneste, f. Eks. indenfor Jernbane- eller Telegrafetaten eller andetsteds, er forhindret i at give Møde paa Valgstedet den Dag, der skal stemmes. Jeg herte ganske vist den højtærede Indenrigsminister indvende imod mig, da jeg ved første Behandling fremsatte disse Tanker, at det ikke er en almindelig Revision af den kommunale Valglov, vi er i Færd med. Men det, jeg foreslaar, er heller ikke en almindelig Revision; det er ganske simpelt et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, jeg fremdrager, og jeg henstiller til ærede Medlemmer af det høje Ting, om man ikke vil være med til saa vidt muligt at give alle, der har kommunal Valgret, Lejlighed til at udøve denne, idet man, naar de ikke kan være paa Valgstedet den Dag, Valget foregaar, sætter dem i Stand til at afgive deres Stemme paa anden Maade. Jeg anbefaler altsaa Ændringsforslag Nr. 3 til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker Udvalgets Flertal for den Tilslutning, det har givet Lovforslaget. Naturligvis beklager jeg, at man ikke har kunnet naa til Enighed derom. Der var jo i Folketinget fra Oppositionens Side fremsat et Ændringsforslag, som jeg havde haabet skulde være blevet Grundlaget for en Forhandling i Landstingets Udvalg, saaledes at Enighed kunde være opnaaet, og i Virkeligheden forekommer det mig, at der gennem de Antydninger, som er blevet fremsat fra Venstres Side i Udvalget, og som den ærede Ordfører for Udvalget har omtalt, var aabnet en Adgang til Imødekommenhed overfor Oppositionen, som denne ikke burde have afvist. Men Lovforslaget foreligger nu her ved anden Behandling i den Skikkelse,